

dispar. Prin zorile zilei de 13 Mai, pe când femeia lui Florea îngrijată de întârzierea bărbatului său, ieșî în pragul tindel, îl vede viind prin via cu sapa pe umăr; întrebă și fiind ce a făcut atât de târziu în via cu sapa, răspunde că a prăsit popusoî, după aceasta N. Florea scoase o legătură în care era o fustă, un tulpan galben, niște mărgelie și trei inele și le dă femeiei lui — lucruri care se recunoscă în urmă de mama femeiei Ileana Gheorghiu și de alți martori, că sunt ale victimei; într'un târziu când începeră cercetările Florea ascunse toate aceste lucruri în o vizuină de vulpe. În ziua de 27 Iunie același an, niște locuitorii găsiră în vecinătatea ogorului lui N. Florea în un mormânt, niște ciolane și o coadă de păr precum și craniul femeiei Ileana Gheorghiu care supus esamînăref consiliului medical superior, acesta se pronunță că și craniul unei femei de vîr' 20—21 ani, tocmai vîrstă ce o avea victimă. Din acestea s'ar putea să se cunoască că Florea pentru a face să dispară și această (mărtoră supărătoare, Ileana Gheorghiu, care l cerea socoteala de bărbatul ei, o ademenește și o aduce în puterea noipii aproape de ogorul lui, scolio și o surgumă și îl săpăt el singur groapa în care o înmormântăea pentru vecie.

Pe când procurorul și judele instructor al trib. după ce făcuse înșăfările cercetări plecară la Iași, lăsând trestat în primăria de Tomești pe Florea care urma să fie trimis în două zile la Iași, dânsul scoate fiarele de la picioare, sparge fereastră, arrestul primării, fugă și se face nevezut. Mai târziu se astă că ar fi în Rusia; prin canalul diplomatic se cere extrădarea lui; se aduce un individ cu același nume, care însă nu e recunoscut de martori și procuror și căruia să se pună în libertate.

După un vagabondaj de aproape un an, Florea se arată în ziua de 22 Mai 1886 îbră-șî prin pădurea de la Tomești, are căteva întâlniri cu femeia lui și cu un cumanat al său Vasile Dobosu și săde în pădure în noaptea de 22—23, ziua și noaptea de 23 spre 24, iar în dimineața zilei de 24 Mai e prins; dânsul purta o îmbrăcămințe jidovească pentru că să nu fie cunoscut și avea ca armă în mână un topor. În ziua de 23 Mai, femeia Catina Gavril Iacob, având nevoie de un ciubă, să se prină pădure la Fisticeanu, care e un dojar ce are locuință de partea cea altă a padurei; după ce își face treaba la dojar își ia ziua bună de la el, spindu-i că se duce prin pădure ca să culeagă niște vreascuri.

Femeia nu se mai întoarce. În ziua de 24 Ion Moise mergând cu ful său, în capătul pădurii să tăie niște spină, dată de un hoit ars; Ion Haidău văzând esind fum în spate sără din pădure, intră și dă peste o vatră de foc, în care găsește niște ciolanele părăsite și risipite în diferite părți; dându-se de știre autoritatilor, să găsească urme de sânge de la vatră de foc până la locul unde Ion Moise și cu ful său a dat peste cadavrul arăt al femeiei uicește.

Nu departe de vatră să găsește rupt din un copac o creangă, care să înfipe în hoit ceea ce înseamnă că asasinul după ce a tăiat o bucată de vreme trupul, lăsă în spini restul de loc; copaci rupti se găsesc vîr' 7 sau 8, care au servit la aprinderea și alimentarea focului. Se constată, că în tot acest timp, N. Florea era în pădure și apoi că există o foarte rea dusumărie între el și victimă; între alte pricini acestei dusumări era și acela că Catina Iacob fusese una din cele mai înverzunătoare martore contra lui, în afacerea omorului olteniei; că să se mantue și de ea, o prinde în pădure, o omoră, o tăie în bucată, aprinde focul și o arde.

N. Florea încă de pe să vîrstă de 10 ani începu a fura, aşa că fu de mai multe ori tradus înaintea instanțelor judecătoarești, închis în preventie și condamnat în mai multe rânduri; dânsul departe de a fi idiot cum s'ar părea, e înzestrat cu o inteligență desvoltată, cu o finete și prezență

de spirit, rară la indivizii de soiul său. Dacă în țara românească ar fi pedeapsa cu moarte de sigur ar trebui aplicată lui Florea, dânsul trebuie lăsat numai de căt, pentru totă una, din mijlocul societății unde e atât de periculos.

Iată ce a spus d. Procuror Donici în lunga sa acuzare.

Pe banca apărărilor nu se mai vede acum, de căt d. avocat Al. A. Bădăvăi care pare că singur dintre toți, a crezut nimerit să și îndeplinească datoria, impusă de alt-minister, în întregimea sa.

D-sa în o pledoarie de aproape 1 oră și jum. făcu tot ce putu — și în unele părți a fost foarte bine — pentru a mai mișcă impreșia ce lăsase adevărurile susținute de acuzatorul Public.

În mijlocul noptei președintele declară dezbatere terminată; se face resumatul acestor dezbateri și jurămînă în Camera de chibzuină; după o deliberare de o jum. oră, primul jurat în mijlocul unei tăceri și emoționări generale, citește verdetul, prin care N. Florea e găsit culpabil că cu voință și precugere a omorât pe Iancu Gheorghiu și pe femeia acestuia Elena Gheorghiu, și că cu voință a omorât pe Catina Gavril Iacob. Curtea îl condamnă la muncă silnică pe toată viața.

Toate privirile sunt tintite asupra condamnatului. N. Florea auzind această condamnare, îngăbineste, își pirolează privirea spre oasele lătinse pe masă, rămâne în astă poziție, înlemnit, aproape fără simțire, rătăcit în lumea gândurilor — până ce sentinela îl sgâltie pentru a-l trăi în închisoare — vesnicul său locaș de acum înainte.

Reporter

CRONICA

(Din viață tristă).

III

Pare că o presimțire îl îngreuna înima, o facea să nu doarmă, să asculte în tăcere noaptei vîntul care suera prin cosul rece...

Când bărbatu-său a plecat, pare că îl zicea înima că o să se întâpte o ne-norocire.

— Că te astămpără, mă omule, că o să te prăpădesti...

Dar bărbatu-său dădu din umere... Această mișcare voia să zică că stie el bine că își pune viața în primejdie, că în fie-care seară poate să fie ucis... Contrabandă și proprietă, guarzii comunalni, crozii, fac înnoare de om cum ar ucide o muscă... Dar de... Nu avea de lucru de șapte luni, nu avea ce să facă, căci burta îi cerea hrană, căci copiii îi erau goi pușcă, căci nevestă-sa în luna a opta cu greu mai putea să muncească. Stia el că viața îi face mai mult de căt cei doi frunci ce îl dedea pe noapte carciunul din calea Grivitei, care sedea acum a casă, la adăpostul ori-cărei urmăriți, sigur că n'are să fie nici odată dat de gât... Dar nu avea în cotro, cu doi frunci el își ținea casa. Îi era primejdios mes-tesugul. O știa, dar nu putea să îl aleagă.

Deodată în tăcerea noptei cu spaimă auzi dinșa, glasuri sălbătice. Apoi o lovitură de pușcă. Alta, alta, apoi alta și deodată o întreagă salvă care făcu să răsune campia.

Din nou fociurile să zări... Par că însă să apropie mai mult. Să auzi în sfârșit în capătul uliței tropete de cal și glasurile guarzilor.

— Pe el... Dată într'insul... A să-

pat! Uite! Uite!... Si fociurile îar începură să se înmulțească, apropiindu-se din ce în ce...

Îi înghețase singele în vine, și venea să strige dar pare că glasul îi amuțește în gât, voia să se scoale dar pare că trupul îi se făcuse greu ca plumbul.

O idee însă mai trăeste în creierul său, pe care spaime îi intunecase.

— Niculae! Ce-o îi făcănd Niculae!..

Sgomotul a scutat în picioare toată mahalaoua. Aude foarte bine tropotul cailor care să apropieă din ce în ce mai mult, glasurile sălbătice ale păzitorilor.

Ușa de odată sări din ivor. În același timp o ploaie de gloanțe sparse ferestrele, lovind păreții, icoana de d'asupra patului.

Si găuind, căzind jos dinaintea ușei, ea văzu pe Niculae al ei...

— M'au măncat frîpt... m'au ucis!...

Si de pe buzele lui vine un val de singe începu să curgă.

În sgomotul pustilor copiilor să deșteaptă răcind, plângând!... Odaia se umpluse de fum, guarzii descalicaseră și năvăliseră în tinda locuinței lui Niculae, voind să 'l ridice...

Se oprîră pe pragul ușei... Grozavă, teribilă, cu părul despletit în pervațul ușei stătea chipul galben al Radei...

— Inapoi! Inapoi!... strigă ea.

Fugi muere, că intră în pămînt, strigă sergentul Nichita, voind să dea într'o parte pe nevasta lui Neculae!..

— Într'o parte!...

Si palma grea a Radei să opri trăsind pe obrazul sergentului!...

O lovitură trăsni... greol!... și ca fulgerul de repede, trupul Radei să asternă pămînt lovind cu capul pieptul bărbatului său, mort acuma...

Iar din lăuntrul odăiei plină de fum să auzea glasul tipător al copiilor, care speriați plângău strigând pe tata și pe mama.

Cu început sgomotul să linșește în afară. Guarzii începând să plece vîzând că contrabandistul nu mai dădea semne de viață...

Mahalaia iarăși recăzu în tăcere. Nu mai luna care se arătase dintre nori, străbatand prin ușă deschisă, prin ferestre, punea d'asupra acestei scene polițială argintie, îngăbenind mai mult fetele celor doi morți...

Iar copii în lăuntru își urmăriseră și inecatul lor planșet...

A doua zi în *Telegraful* să citea următoarea notiță:

„Pe semne că lui Neculae Rusu îl plăcea mult viața aventuroasă și dragostea spiritului îl facea să uite că are și altă meserie, aceea de tâmplar. Îeră noaptea însă și-a infundat onorabilul contrabandist, căci guarzii comunalni în inspecția la șoseaua Vitanului l-au prins introducând spirit de contra-bandă. O luptă s'a incins și d-lui a incasat oare-care gloanț de revolver care l-a trecut în lumea celor morți... Ne prindem că pe cea lume Niculae Rusu, nu se va lăsa de obicei, vorbind să introducă spirit în raiu. Avisul îi sfântu Petre.

„In luptă a mai fost ucisă și femeia lui Niculae... Trebuia să își aleagă alt bărbat!... [Onoare guarzilor comunalni care îi expun viață cu atâtă sănge rece.]

Gheorghe Frunză

TELEGRAME

Londra, 29 Martie. — Se telegraftă din Viena ziarului *Times* că d. Stoloff se va duce la Darmstadt și la Londra, poate chiar și la Stockholm, căci ar fi vorba să se ofere tronul Bulgariei celul de al doilea și Regulă Suediil.

Viena, 29 Martie. — Delegații români au depus proiectele lor de conveniune veterinară, de tratat de comerț, și de tarif valabil. Aceste proiecte, care conțin informații precise asupra cererilor guvernului român și asupra concesiunilor ce le face sunt studiate în acest moment de delegații austro-ungari.

Negocierile oficiale vor începe într-o perioadă.

Viena, 29 Martie. — Delegații români au înmânat eril delegaților Austro-Ungariei proiectele guvernului român în privința închirierii unui tratat de comerț.

Negocierile oficiale vor începe măine.

Sofia, 29 Martie. — Se zice că d. Stoloff va vizita mai multe capitale din Europa. În cazul când principalele de Battemberg ar refuza de a se întoarcă în Bulgaria, d. Stoloff va căuta să obțină închirierea sa ca print al Bulgariei.

Berlin, 29 Martie. — Starea sănătății imperialului s'a ameliorat în mod semnificativ. Astăzi Majestatea Sa a și reluat operațiunile sale obișnuite.

Viena, 29 Martie. — ora 11, 25'. M. M. R. gele și Regina României au sosit acasă.

Imperatul Franz Josef îl aștepta la gară. Imperatul purta uniforma de mareșal austriac cu marele cordon al Stelei României.

Imperatul a facut iluștilor călători prima mirea cea mai cordială; pe peron unde se află multă lume, erau delegații români d. Gregore Ghika, P. S. Aurelian, G. Cantacuzino și Dem. Protopopescu.

Londra, 29 Martie. — Ziarul „Manchester Guardian” afirmă că există o înțelegere între Rusia și Anglia în privința fruntării Afganistan.

Londra, 29 Martie. — În Camera comunelor d. Dillon, mulți din capi partidului Irlandez, a rostit un discurs din cele mai violente în contra legel ce guvernul propune pentru Irlanda.

Dacă această lege va fi votată și va fi pusă în vigoare, a zis d. Dillon, voi fi sitit sau părăsesc țara ori să combat guvernul prin toate mijloacele.

Madrid, 29 Martie. — Trei mii soldați din armata Marocului au dezertat fiind că le-au fost interzis să fumeze.

(Agenția *Liberă*).

INFORMATIUNI

Se zice că guvernul va convoca chiar în cursul acestei săptămâni, majoritatea și minoritatea din Camera și Senat, spre a se consfătu cu deosebile asupra pretențiilor Austriei în privința încheierei conveniției comerciale, care se crede că nu este de astă dată nu se va putea încheia.

Se vorbește din nou că guvernul este decis de a întări cu mai multe trupe garnizona din Dobrogea.

Astfel batalionul al 2-lea de vânătoare care trebuia să plece în luna viitoare la Craiova se va duce la Constanța.

Odește oficială anunță că Regele și Regina sosesc în capitală Sâmbătă dimineață.

Se întâlnește într-un mod succint.

D. Blaramberg citește rândurile semnate de d. Xenopol prin care dă zice că directorul unui ziar este respunzător de tot ce să scrie în gazeta de sub direcția sa.

Aceste rânduri s-au fost scrise de d. N. Xenopol în *Voința Națională* la adresa d-lui Gr. Păucescu, fost director al „Epoca” și arată că d. Balș s'a condus după această teorie.

După aceasta urmează cu istoricul afacerii și arată că sunt două fapte: una sim-

plea și una altă de către oamenii de la Paris.

Pentru ce ar fi aceasta tocmai Blanca? El secură din cap ca pentru a alunga acasă idee care îl urmărește, care îl chinuia Dorină nebună îl apucă de a merge să întrebe pe Raul, și el rămâne pe loc că întărit. Cei lațăi tineri că umbra lui îl părează separată de dânsul printului abis. El le auzea glasurile și răsetele lor ca dintr-o depărtare. Timpul îi va iată și el nu distinge nimic.

Un glas murmură lângă dânsul.

— El, dar e gata amicul său jurnalistic ce nădărind!

Vorbă era despre dânsul. Era el dar eu totul amețit? Poate de astă de sigur

pă lovire cel de al doilea crimă de omor săvârșită.

D-sa arată că să petrece un fapt fără precedent în analizele justiției, să urmărește afacerile palmelor și nici de cum atentatul de crimă.

D-sa arată că afacerile nu se poate scinde și învoacă principiul de drept că afacerile secundare urmărează cele principale.

D-sa mai citează și articolele de lege prin care dovedește că delictele sunt cunoscute.

Pentru aceste motive d-sa arată că faptul pălmuirei nu se poate judeca de către ce se va judeca crima.

Să de oare ce crima și de resortul juriilor, d-sa cere declinarea competenței.

D Blaramberg zice că aci s-a ajuns la o venitătoare de om și acela care n-a reușit să săvârsească crima a venit să ceară și amendă său cătreva zile de inchisoare.

In orice caz d-sa cere să se amâne așteptarea până ce se va judeca cestia principală.

D. N. Fleva. Ca să completeze pledoaria apărărelor, stabilește că trebuie să se judece faptul de crimă mai întâi. Căci d. Xenopol spune că a tras în vînt totuși să constată că a tras în piept. Să poate admite să tragă în piept și să nu nemerești dar să tragă în vînt și să nimerești în piept, aceasta vedea bine că nu se poate.

D-sa se miră că vede acest fapt adus înaintea justiției după ce d. Xenopol și-a luat satisfacție.

Judele. D-le Fleva nu vă mai uitați la public.

D. Fleva. D. Danieleanu să întoarcă cu spatele când vorbește și tot nu i-a făcut nimeni observație.

Judele. Vă rog d-le să vă adresați justiției, căci tîi la solemnitate.

D. Fleva. Atunci puntemi paravan, căci nu mai pot continua.

D. Fleva renunță la cuvînt.

D. Lahovari urmărează pledoaria d-lui Fleva și arată și d-sa că faptele sunt conexe și nu să poate ca să nu să judece mai întâi fapta de atentat la viață într-o societate civilizată.

D-sa termină cerind declinarea competenței. Căci dacă veți condena pe d. Balș la cătreva zile ați prejudiciat pe d. Xenopol, căci d-sa nu va mai putea să invoke acest fapt ca scuză pentru crima ce a comis.

Partea civilă

D. Ar. Pascal. D-sa spune că afacerile a fost trimisă printre ordonanță judecătorească care trebuia atacată de unde a emanat. D-sa spune că fapta d-lui Xenopol nu poate atenua fapta d-lui Balș căci a fost posterioră.

D. Pascal spune că nu să poate amâna această afacere fiind că curtea nu e sezonată de cea-laltă afacere căci curtea nu să sesizeze că de către judecători iar nu de particulari.

D-sa termină cerind respingerea cestiușii de amâname.

Apărarea

D. Lahovari, să miră că d. Pascal, Declar al facultății de drept, a comis două cunoștere erize.

D-sa ne-a întrebăt de ce n-am atacat ordonanță. Lucru e foarte simplu. Art. 136 c. pr. p. ne oprește să facem aceasta. D-sa întrebă apoi ce înseamnă a nu se putea ataca nici în fața instanțelor de fond ordonanță judecătorului? Aceasta ar fi o inițiată, că ești care n-am drept să mă apăr înaintea judecătorului, care lucrează fără publicitate, în cabinetul său să nu mă pot apăra nici înaintea aitor instanței.

Dar nu e inițiată, este completă ignoranță din partea onor. adversar, căci legea dă dreptul tribunalului să schimbe calificativul faptului.

D. Lahovari spune că d. Xenopol își va da seamă de acest atentat, dacă nu este către-va. zile peste un an, cinci ani, căci fapta d-sale nu să prescrie de către peste 10 ani.

Partea civilă.

D. Corbescu susține teoria d-lui Pascal că hotărârea judecătorului de instrucție este studiată și cu multă claritate expusă.

Sedinta se suspendă pentru cinci minute.

Amânarea

La redeschidere judecătorul dă citire procesului verbal încheiat de procuror.

D. Márzesou propune ca martori pe d-nii Hiotu, avocat și Stroici, deputat, și cere amânarea spre a se constata faptul.

D. Pascal declară că chemarea martorilor este inutilă de către că d-le primesc bune declaratiile d-lui Balș.

D. Márzesou arată că martorii să cheamă ca să dovedească că d. Balș a fost în prima furie, că d. Filipescu n'a ridicat bas-tonul, D-sa cere chemarea martorilor.

D. Pascal declară din nou că e contra amânării de către că faptul este constatat și martorii n'au ce mai căuta.

D. Lahovari susține chemarea martorilor căci el pot să prinăștă circumspectă atențuării inculpărilor.

Judele admite cererea și amână procesul pe măine, ordonând să se cheame martorii imediat.

Reporter.

CRONICA PARLAMENTARA

CAMERA

Sedinta de Marti 17 Martie 1887

Sedintă se deschide la ora 11/4 supt președintele d-lui G. Chițu

Răspund la apelul nominal 110 deputați.

Ciodră le 2750.

La ordinea zilei votarea bugetului general.

D-nii Rose Stefanescu și N. Ionescu cer stergerea subvenției pe care o plătește comuna Giurgiu pentru întreținerea gimnaziului local.

D-nii Dr. Cantemir și Nauc combat amentul care se respinge.

Bugetul cheltuielilor se votează în total cu 66 bile albe contra 28.

D. Raportor dă citire bugetului datelor publice.

D. Tache Ionescu arată că un pamphlet oficios a luat obiceul de a reprezenta pe tineri din opozitione ca mișcări numai de interese personale ca și când dîngăl ar fi Semniți iar nu Arienți. (ilaritate).

Ocupându-se de datoria publică, d. Ionescu arată că în 1876 datoria publică nu era de 52 milioane precum a sustinut d. Costinescu, ci numai de 41 milioane. Astăzi această datoria ajunsă la 61 de milioane, iar peste 3 ani vor ajunge la 71, ceea ce însemnă că datoria va apăsa asupra bugetului cu 50 la sută. Acest lucru este imens și nu se observă nici în Franța care are o datorie colosală. În Franța anuitatea atacă o treime din venitul statului.

Deficitul până acumă s-a acoperit mereu cu aurul lăsat după renta care s-a vîndut în străinătate, guvernul lăsat aurul, și pusea în casă statului, cheltuia hărția și argintul pentru trebuințele interioare, iar anul lă intrebătă pentru plată anuitatei.

D. Costinescu. Nu s-a său! aurul s-a bovinat.

D. Tache Ionescu. Voi să dovedi că nu s-a bovinat "cu nimic". Oratorul cu înșădarea de seamă a ministrului de finanțe înmână, constată că nici-eru nu se arată că acest aur să fi fost bovinat.

Dar deficitul va crește neîncetă și cu dânsul și neîncetă emisiune de rentă, căci sunt o mulțime de lucrări începute și să fie nevoie de bani. (Applause).

D. Ionescu spune că încă de mult s-a pronunțat pentru etalonul de aur și combate pe d. Xenopol care a sustinut dubul etalon. D. Ionescu constată că în realitate la noi nu există nici dubul etalon ci etalonul de hărție. (ilaritate, aplause).

D. Xenopol combate pe asemenea și teoria d-lui Xenopol că agiul există în tările în care importația întrece exportația. D. Ionescu constată că lucrul stă din contră. În Austria, unde este un agio foarte mare importația e mai mică de către exportația, iar în Franța unde nu e agio de fel importația e mai mare de către exportația.

Prin America și prin China nu va plimba pe d. Xenopol, fiind că facut această observație d-lui Djuvara, dar chiar menținându-și teoria în Europa, ia nu e mai putin absurdă. (ilaritate, aplause).

D. Xenopol a mai propus ca remediu în contra agiului înființarea industrielor și să nu mai importăm din afară, vrea să zică, după teoria d-lui Xenopol, agiul va pieri și bogăția ne va năpădi în ziua în care nu vom mai face nici un comerț exterior. (ilaritate, aplause).

Lucru ciudat este însă, că agiul a apărut imediat după introducerea hărției moneda și înființarea Băncii.

D. Xenopol, ca un argument contra etalonului de aur, spune că în Italia și Grecia, cu tot etalonul de aur, este agio.

D. Ionescu arată că în Italia mai înțai nu este etalonul de aur ci dubul etalon și că, în urma zgomotelor de rezbul din Ianuarie, și a enormelor jocurilor de bursă care său facut, la care au participat foarte mulți Italiani agiul s-a ridicat până la 3 1/4 iar astăzi, după două luni, a dispărut cu total. D. Ionescu citește o cota oficială din care se vede că agiul la 100 de lei este de 60 de bani.

Dăriște și nouă un agiul de 60 de bani și atunci vă vom fi recunoscați. (ilaritate).

D. Costinescu a spus că dacă se va introduce etalonul de aur și se va scădea agiul, să să scăde și veniturile statului: vrea să zică astăzi veniturile în monetă adevărată nu sunt de către 112 milioane.

După teoria d-lui Costinescu cu căt agiul s-a urcat mai sus, cu atâtă așa să se urce și veniturile statului. Apoi atunci, scădești stocul Băncii Naționale, introducești etalonul de aramă și dai-ți un buget cu 300 milioane venituri. (mare ilaritate, aplause).

D. Ionescu amintește că apărătorii guvernului sănătății au totuși spus că a întrebuințat banii tării în cheltuieli folositore. Oare cheltuijă folositore să fie bine. (Applause).

Oratorul arată că guvernul întrebuință rău banii tării, și totuși spune că a întrebuințat banii tării în cheltuieli folositore. Oare cheltuijă folositore să fie bine. (Applause).

D. Márzesou. Vorbind la contra închiderei discuției, combate purtarea ministrului.

Discuția se închide și art. se votează.

Celelalte articole asemenea se votează fără discuție.

Se dă citire art. 890.

D. G. Márzesou combate dispoziția din acest articol care dă voie reclamantului în materie de acțiuni și bunuri mobiliare să aleagă locul unde intentează acțiunea.

Aceasta, zice, constituie o derogare de la dreptul comun, lucru care nu există în codicele Italian și așa dorim să am explicat la aceasta privință.

D. Stătescu. Declara că nu dă nici o deslușire de oare ce d. Márzesou vorbește numai ca să te lucrarea pe loc.

Vof. Închiderea discuției.

D. Márzesou. Vorbind la contra închiderei discuției, combate purtarea ministrului.

Discuția se închide și art. se votează.

Celelalte articole asemenea se votează fără discuție.

Se pane la vot legea cu bile.

D. G. Márzesou declară că se abține de la vot de oare ce discuția a fost suprimeră.

Legea se votează cu 53 bile albe, 2 negre și 1 abținere.

D. Stătescu. Depune proiectul de lege prin care comuna Botoșani este autorizată să contracteze un imprumut de 200 000 fr.

La orele 4 sedinta se ridică.

lamentară a colectivității; d-sa personal crede că acest guvern va mai sta lucă multă vreme la putere, dar în același timp nu va mai face nimic. (Applause).

In timp de trei ani, de cănd există actuala Cameră, nu s-a făcut absolut nimic.

Legea cumulului cu toate opiniile noastre; legea pentru admisibilitatea în funcții administrative doarne, legea comună doarne, legea instrucției doarne. (Applause). Prin urmare nimeni nu mai poate spera că se va face ceva în anul care mai rămâne.

D. Ionescu mai răspunde și unei acuzații făcute mai de mult de către d. Lazar, tinerilor liberali disidenți ca n'ad program. D-sa zice că să vie guvernamentalii legi de organizare și atunci se va vedea programul liberalilor disidenți.

D. Xenopol, urmărează d. Ionescu, ne-a acuzat că ne-am retras din partidul guvernamental fiind că nu ni s-a satisfăcut unele interese personale și un pamphlet guvernamental, făcându-mi așa zicând portretul, a înșinuit că aș fi trecut în opozitione căci nu mi s-a dat un portofoliu.

D. Xenopol, urmărează d. Ionescu, ne-a acuzat că ne-am retras din partidul guvernamental fiind că nu ni s-a satisfăcut unele interese personale și un pamphlet guvernamental, făcându-mi așa zicând portretul, a înșinuit că aș fi trecut în opozitione căci nu mi s-a dat un portofoliu.

D. Xenopol, urmărează d. Ionescu, ne-a acuzat că ne-am retras din partidul guvernamental fiind că nu ni s-a satisfăcut unele interese personale și un pamphlet guvernamental, făcându-mi așa zicând portretul, a înșinuit că aș fi trecut în opozitione căci nu mi s-a dat un portofoliu.

D. Xenopol, urmărează d. Ionescu, ne-a acuzat că ne-am retras din partidul guvernamental fiind că nu ni s-a satisfăcut unele interese personale și un pamphlet guvernamental, făcându-mi așa zicând portretul, a înșinuit că aș fi trecut în opozitione căci nu mi s-a dat un portofoliu.

D. Xenopol, urmărează d. Ionescu, ne-a acuzat că ne-am retras din partidul guvernamental fiind că nu ni s-a satisfăcut unele interese personale și un pamphlet guvernamental, făcându-mi așa zicând portretul, a înșinuit că aș fi trecut în opozitione căci nu mi s-a dat un portofoliu.

D. Xenopol, urmărează d. Ionescu, ne-a acuzat că ne-am retras din partidul guvernamental fiind că nu ni s-a satisfăcut unele interese personale și un pamphlet guvernamental, făcându-mi așa zicând portretul, a înșinuit că aș fi trecut în opozitione căci nu mi s-a dat un portofoliu.

D. Xenopol, urmărează d. Ionescu, ne-a acuzat că ne-am retras din partidul guvernamental fiind că nu ni s-a satisfăcut unele interese personale și un pamphlet guvernamental, făcându-mi așa zicând portretul, a înșinuit că aș fi trecut în opozitione căci nu mi s-a dat un portofoliu.

D. Xenopol, urmărează d. Ionescu, ne-a acuzat că ne-am retras din partidul guvernamental fiind că nu ni s-a satisfăcut unele interese personale și un pamphlet guvernamental, făcându-mi așa zicând

